

Mål C-324/00

Lankhorst-Hohorst GmbH

mot

Finanzamt Steinfurt

(begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Münster)

”Etableringsfrihet — Skattesystem — Bolagsskatt — Förtäckt
vinstutdelning — Skatte kredit — Kongruens i skattesystemet — Skatteflykt”

Förslag till avgörande av generaladvokat J. Mischo föredraget den
26 september 2002 I-11781
Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 december 2002 I-11802

Sammanfattning av domen

*Fri rörlighet för personer — Etableringsfrihet — Skattelagstiftning — Beskattning av
bolagsvinst — Beskattning på förtäckt utdelning av ränta som betalats av ett bolag som*

I - 11779

vederlag på kapital som lånats från en aktieägare som har en väsentlig andel av dess kapital och som inte har rätt till skattecredit — Bestämmelse som i huvudsak drabbar utländska moderbolag bland ägarbolagen — Otillåten — Motivering — Föreligger inte (Artikel 43 EG)

Artikel 43 EG skall tolkas så, att den utgör hinder för en medlemsstats skattelagstiftning — enligt vilken vederlag på främmande kapital som ett bolag har erhållit från en ägare, såsom moderbolaget, som har en väsentlig andel i bolagskapitalet, under vissa förutsättningar skall anses utgöra förtäckt vinstutdelning — endast är tillämplig på vederlag på kapital som erhållits från en ägare som inte har rätt till skattecredit, eftersom moderbolag som har sitt säte i landet i de allra flesta fall har rätt till skattecredit, medan utländska moderbolag i allmänhet inte har det.

En sådan skillnad i behandling av olika dotterbolag med säte i landet beroende på var deras moderbolag har sitt säte gör att det blir mindre attraktivt för bolag med säte i andra medlemsstater att utöva etableringsfriheten, och dessa bolag kan som en följd därav komma att avstå från att förvärva, bilda eller behålla ett dotterbolag i den medlemsstat där en sådan bestämmelse finns. Bestämmelsen utgör därför ett sådant hinder för den fria etableringsfrihe-

ten som i princip är förbjudet enligt artikel 43 EG.

Nämnda lagstiftning kan inte motiveras av grunder som avser risken för skatteflykt, eftersom den inte har till specifikt syfte att säkerställa att rent konstlade kopplingar, vilkas syfte är att kringgå den nationella skattelagstiftningen, inte kan komma i åtnjutande av någon skattemässig fördel. Nämnda bestämmelse avser i stället allmänt varje situation där moderbolaget har sitt säte utanför medlemsstaten, oavsett orsaken till detta, en situation som inte i sig medför någon risk för skatteflykt. Lagstiftningen kan heller inte motiveras av grunder som avser behovet av att säkerställa ett skattesystems kongruens, eftersom något direkt samband mellan det förhållandet att ett dotterbolag till ett moderbolag med säte utanför landet missgynnas skattemässigt och en skattemässig förmån som kan kompensera för denna behandling inte finns.

(se punkterna 27, 28, 32, 36, 37, 40, 42 och 45 samt domslutet)